

Prof.MUDr.Karel Šonka,DrSc.
Předseda OR
1.lékařská fakulta UK
Kateřinská 32
121 08 Praha 2

V Praze dne 19. 4. 2017

Posudek disertační práce

Cecilia Bonnet, MD

„ Eye movement Metrics in the Differentiation of Parkinsonians Syndromes“

Předkládaná práce řeší klinicky velmi důležitou problematiku očních pohybů. Začíná podrobným historickým přehledem. K této části mám jednu poznámku: přimlouval bych se i v anglickém textu za uvádění jména Purkyně v jeho původní podobě. Nepřesně je uvedeno i jméno Erasma Darwina. Vlastní část disertační práce se zabývá vyšetřením očních pohybů u parkinsoniků. Postižení očních pohybů je u těchto pacientů, stejně tak další onemocnění (PSP,MSA) je známé dlouho a pro PSP je patognomické. V klinické praxi však jejich vyšetření není stále běžné. Mezi prioritní práce patří vyšetření skupiny efedronem vyvolaného parkinsonizmu. Za velice přínosné považuji, že se autorka věnuje problematice vergenčních očních pohybů.

Celá problematika je zpracována na 108 stranách textu, je přehledně členěna do jednotlivých oddílů podle publikovaných výsledků. Uvádí 159 literárních citací a přehled vlastních publikací. Autorka uvádí 5 publikovaných prací v impaktovaných časopise, 1 submitovanou práci. Dále v přehledu uvádí dalších 23 prací, u kterých je autorkou nebo spoluautorkou, a které nemají přímý vztah k problematice disertační práce.

S výjimkou jedné práce, která používala pro záznam očních pohybů elektrookulografie, je použita standardní metodika video-okulografická s dostatečnou citlivostí pro vyšetření jak sakád, tak vergenčních pohybů očních. Je použito standardní statistické zpracování. S ohledem na to, že předložená práce obsahuje in extenso uvedené články z renomovaných impaktovaných časopisů, nezacházím do podrobností hodnocení těchto prací. Jednotlivé části mají jasně stanovené hypotézy

V práci mě zaujalo několik věcí, se kterými souvisí moje dotazy na doktorandku:

1. Velice hezký článek, zabývající se vyšetřením očních pohybů v neurologické praxi přináší podrobný přehled všech typů očních pohybů a možností klinického vyšetření a přehled základních patologií.

Moje otázka zní: v textu o vyšetření plynulých sledovacích pohybů očních uvádíte i test suprese VOR. Tak jak popisujete vyšetření dochází i ke stimulaci optokinetické, čili tzv. VVOR (visuo-vestibulo ocular reflex). Jakou měrou se podílí jednotlivé komponenty optokinetická a vestibulární na vzniku nystagmické odpovědi? A jak konkrétně by měl být pacient rotován?

2. Vergenční pohyby vyžadují poměrně dlouhodobou schopnost fixace, která bývá u parkinsoniků často narušena výskytem tzv. square-wave jerks.

Moje otázka zní: jak často jste se s tímto fenoménem setkali? Jak ovlivňoval kvalitu záznamů a má tento popisovaný fenomén klinický význam u Vašich skupin pacientů? A dále vergenční pohyby je možné vyšetřovat sakadickou metodou, kdy pacient mění fixaci mezi blízkým a

vzdáleným bodem nebo metodou sledovacích vergenčních pohybů. Je mezi nimi nějaký rozdíl a měly by být vyšetřovány současně?

Po formální stránce je práce zpracována přehledně, splňuje náležitosti disertační práce. Tuto práci považuji za velmi kvalitní, plně prokazující předpoklady autorky k samostatné tvořivé vědecké práci a udělení titulu „Ph.D.“ za jménem.

doc. MUDr. Jaroslav Jeřábek, CSc.